

O'zbekiston Respublikasi Fanlar akademiyasi
Ўзбекистон Республикаси Фанлар академияси

ЎЗБЕК ТИЛИ ВА АДАБИЁТИ

4 / 2019

СОДЕРЖАНИЕ

135 Летие со дня рождения Аваза Утара

И.Хаккул. Мятежный дух и творческая личность	3
Э.Очилов. Традиции Навои в творчестве Аваза	9
З.Кобилова. Аваз и Амири	14
М.Асадов. Идейно-художественные особенности саки-наме Аваза	17

125 летие со дня рождения Абдуллы Кадыри

С.Тулаганова. Своеобразное толкование философии жизни в романе “Минувшие дни”	22
К.Эргашев. Стиль изложения в романе “Скорпион из алтаря”	27
С.Мели. Полифония отрицательного героя	33
Г.Сатторова. Образ Кадыри в повести “Одинокий”	41

Языкоизнание

Н.Махмудов. Выражения-клише в научном тексте	44
Ф.Усмонов. Некоторые особенности устойчивых словосочетаний	51
М.Хакимова. Антонимия абстрактных слов	56

Литературоведение

Н.Каримов. Бехбуди – теоретик джадидского театра	61
А.Абдукодиров. “Арбайн” Наваи и Джами	68
Ш.Шомусаров. “Тысяча и одна ночь” и сравнительный анализ узбекских народных аллегорических сказок	72

Научное сообщение

Б.Ражабова. Упоминание о падишахе Бабуре в “Равзат ус-салотин”	77
П.Кенжаева. Общность характеров в узбекских и турецких рассказах	81
Д.Гайипов. Суфийские идеи в персидском поэзии Агахи	84
А.Бектошева. Об одном арабском трактате Наджмиддина Кубро	88
Х.Мирзоев. Сайфи Бухари и литературная среда Герата в XV веке	92
П.Иzzатиллаев. Известные каллиграфы эпохи Навои	96
М.Мелибоева. Этнологические мифы в “Огузнаме”	100
Ф.Курбонова. Гармония аллегории и истины	102
А.Солиев. О драме “Дугохи Хусайни”	105
О.Тожиев. Выражение альтернативного отношения в узбекском языке	107
Ф.Мусаева. Метафора в узбекских диалектах	112
Д.Ашурев. Лингвокультурный анализ некоторых фразеологизмов в дастане “Алпамыш”	116
Ш.Худойкулова. Аксиологическая лексика в узбекской поэзии	118
А.Сайдномонов. Применение местоимений в речи	121

Деятели науки

И.Хаккул, Д.Гайипов. Хамдам Абдуллаев	124
Б.Файзуллаев, Т.Турдибоев, У.Сатторов. Хомиджон Мамадов	126
А.Бердиалиев, Н.Махмудов, А.Мадвалиев. Эрали Шералиев	128
И.Хаккул, Б.Тухлиев, Э.Очилов, Б.Файзуллаев, У.Сатторов. Абдусалом Абдукодиров	130

Таянч сўз ва иборалар: тургун ўхшатишлар, маънавий қадрият, доминанта, маданий-эстетик баҳо.

Ключевые слова и выражения: устойчивые сравнения, духовные ценности, доминанта, культурно-эстетическая оценка.

Key words and word expressions: stable comparisons, spiritual values, dominant, cultural-aesthetic evaluation.

Муҳайё ҲАКИМОВА

АБСТРАКТ СЎЗЛАР АНТОНИМИЯСИ

Абстракт сўзларнинг салмоқли қисмини предметидан ажратилган белги-хусусиятлар ташкил этади ва белги-хусусиятларнинг деярли барчаси зидданишлар ҳосил қиласи ҳамда бу зиддиятлар антонимликкача етиб боради. Демак, абстракт отларда антонимия муносабати анча ёрқинроқ кузатилади: *мехр – нафрат, шодлик – қайгу, яхшилик – ёмонлик, тинчлик – уруш, қувонч – ташвиш, ҳавас – ҳасад, дўстлик – душманлик...*

Абстракт отларда антонимия туб сўзларнинг ўзаро зид маъно англатиши асосида (ҳавас-ҳасад), антоним сифатларга -лик ясовчи қўшимча қўшиш орқали (яхшилик-ёмонлик) ҳосил қилинса, абстракт сифатларда антоним аффикслар орқали (мехрли – номехр, қайгули – қайгусиз) ҳам шакланади. Бу йўл билан ҳосил бўлган абстракт сифатлардан эса -лик аффикси орқали абстракт отлар ясалади: *бегуноҳлик – гуноҳкорлик*.

Ўзбек тилида -ли ва -сиз антоним сўз ясовчи қўшимчалар воситасида ясалган сўзларнинг антонимлиги хусусидағи фикрларда тарқоқлик бор. Бизнингча, -ли ва -сиз аффикси предмет маъносини билдирувчи сўзга қўшилса, янги сўз ясалмайди, яъни антонимлик ҳосил бўлмайди. Бу аффикслар орқали шу предметга эгалик ёки эга эмаслик маъноси вужудга келади. Китобли ва китобсиз сўзларини қиёслаймиз. Ушбу сўзлардаги -лик аффикси китобга эгалик ва китобга эга эмаслик маъноларини билдиради. Агар ясалашга асос бўлган сўз абстракт бўлса, бу ўринда сўз ясалishi хусусида фикр билдириш мумкин. Одоб сўзи ёрдамида ясалган одобли сўзи “хулқ-одоби яхши” маъносини билдиrsa, одобсиз сўзи эса “хулқ-одоби ёмон” маъносини билдириб, икки сўз ўртасида антонимликни ҳосил қиласи. Демак, абстракт сифатлар антонимияси битта абстракт от ўзакдан ясалган -ли ва -сиз аффикслари ёрдамида ҳам вужудга келар экан. Бунда нопредмет маъноли, асосан, мавҳум отлардан абстракт сифатлар ясалади. *Маънавиятли – маънавиятсиз, баҳтли – баҳтсиз, омадли – омадсиз, меҳрли – меҳрсиз, қайгули – қайгусиз, ақлли – ақлсиз* шулар жумласидандир.

Абстракт сўзлар, хусусан, абстракт отлар ўртасидаги маъновий зиддиятлар талқини ҳалқимизнинг маданияти, маънавияти, дунёқарashi, қадриятлар тизими билан боғлиқ. Зоро, яхшилик ва ёмонлик, ёргуллик ва зулмат, адолат ва ҳақсизлик, ҳаёт ва ўлим, рост ва ёғон, соглиқ ва касаллик, дўстлик ва душманлик, меҳнаткашлик ва дангасалиқ, бойлик ва камбагаллик, қувонч ва ташвиш каби қадриятлар тизими бир неча асрлардан бери ҳалқимиз ҳаётининг ажралмас қисмига айланган. Мазкур аксиологик жуфтликлар мақоллар, маталлар, нақллар, фразеологик иборалар, ривоятлар, афсона, достонлардан, яъни ҳалқ оғзаки ижодидан ҳамда юксак бадиий ижод намуналаридан мустаҳкам мустаҳкам ўрин эгаллаган.

Абстракт маънолар антонимияси хусусида фикр юритганда, ҳосила маъноларнинг антонимиясига ҳам тўхталишни лозим топдик. Жумладан, юкорида айтилган қадриялардан бири оқ ва қора жуфтлигидир. Бу аксиологик жуфтликни оқ ва қора ранг билдирувчи лексемаларнинг семантик таркибидағи ҳосила маънолар шакллантириб, улар семемалар антонимиясига мисол бўла олади. Оқ ва қора лексемалари бош маънода антоним бўлмаса-да, лекин ҳалқнинг оламни ўзига хос кўриши натижасида ҳосила маънолари ўзаро ушбу муносабатни шакллантиради. Ўзбек ҳалқ мақолларидан қўйидагиларга эътибор қаратадиган бўлсак, уларда оқ ва қора лексемалари ҳосила маъноларининг антонимияси аниқ акс этади: *Оқ дегани — олқиши, Қора дегани — қаргиси. Асли қора оқармас, Асли бузук тузалмас.* *Қора итнинг уяти оқ итга тегар.* Фраземаларда ҳам бу икки маъно антонимияси ўз аксини топган. Масалан, оқни қорадан ажратмоқ фраземаси яхшини ёмондан ажратмоқ маъносини берадики, бу ўринда ҳам оқ лексемаси “яҳши”, қора лексемаси “ёмон” маъноларини ифодалаётгани маълум.

Абстракт маънолар (семемалар)нинг антонимияси, асосан, ўзаро антоним бўлган конкрет сифатларнинг ҳосила маънолари ҳисобига тўгри келади. Масалан, *енгил ва оғир, ширин ва аччик, баланд ва наст, катта ва кичик, узоқ ва яқин.*

Ширин лексемасининг изоҳди лугатда 4 та маъноси берилган бўлиб, улар қўйидагилардир. *Ширин 1.* Шираси ўтқир. Ширали. Бу маъно *ширин қовун, ширин чой* каби контекстларда реаллашади. *Ширин* лексемасининг иккинчи семемаси эса таъми ёқимли, мазали, лаззатли маъносини беради: *ширин ош, ширин шўрава.* 3-семемаси киши ҳузур қиласиган, ором оладиган, лаззатланадиган, хуш ёқадиган маънони ифодалаб келади. Бу маъно қўйидаги каби қуршовларда реаллашади: *ширин хаёллар, ширин орзулар, ширин бола.* *Ширин* сўзининг 4-семемаси эса аҳил, иноқ маъносини ифодалаб, у *турмуш ва оила сўзлари билангина воқеланади.* Биз таҳдиллар асосида *ширин* лексемасининг 4 та эмас, 7 та маъносини ажратдик. Қўйида эса мазкур сўзнинг маъно тараққиётини аниқлашга ҳаракат қилдик.

Ширин лексемасининг бош “шираси кўп” маъноси асосида ширин 2 семемаси ҳосил бўлган. Ширин 2 “лаззатли” сема асосида метафора йўли билан ҳосил бўлган. Бунда ширин 1 даги “белги”, “таъм” ва “лаззатли” семалари сақланган. Ширин 3-семемаси ширин 2 дан ҳосил бўлиб, унда овознинг ёқимлилиги таъмнинг ёқимлигига ўхшатилмоқда. Худди шу жараён ширин 4-семемаси учун ҳам таалуқди бўлиб, ҳиднинг ёқимлилиги таъмнинг ёқимлилигига қиёс қилиниши асосида янги маъно шаклланган. Ширин 5-семемаси ширин 3-семемасидан мавҳумлашиш асосида “хуш ёқувчи” семаси асосида ҳосил бўлган. Бизнингча, *ширин* лексемасининг маъноси “хуши ёқувчи” интеграл сема асосида тараққий этган бўлиб, унинг ўзига хос экстралингвистик ва лингвистик асослари мавжуд. *Ширин бола, ширин қизалоқ; ширин атири, ширин бўй; ширин овоз, ширин нола, ширин сўз* каби қуршовларида юзага чиқадиган маънолар синезтизия орқали шаклланган. Кўриш орқали, ҳид билиш орқали, эшитиш орқали билинадиган туйгу таъм билиш орқали пайдо бўлган туйгуга ўхшатилмоқда. *Ширин орзулар, ширин хаёллар* каби қуршовлардаги 6-маъноси эса мавҳумлашиш ном кўчиш усули асосида ҳосил қилинган. Бунда абстракт белги конкрет белгига ўхшатилмоқда. Ширин 7 семемаси эса 6-маънодан маънонинг хусусийлашиши орқали ўсиб чиқдан бўлиб, мазкур маъно *ҳаёт, турмуш,*

оила каби сўзлар қуршовида реаллашади.

Метафора шундай бир сирли ҳодисаки, у орқали умуман ўхшамаган воқеликлар ҳам битта ном билан айтилади ва халқнинг дунёни кўришдаги, уни номлашдаги ижодкорлиги намоён бўлади. Бунга юқоридаги сўзимиз яқъол мисол бўлиб, ўзбек халқи шакар солинган чойини ҳам, лаззатли паловни ҳам, ёқимтойгина қизини ҳам, эзгу орзуларини ҳам, жарангдор овозни ҳам, мазмунли ҳаётини ҳам бир сўз билан ифодалай олади ва бунда ҳеч қандай гаритабийлик йўқ. Тилшунос уни муайян семалар, қолиллар орқали таҳлил қилишга, бир хил схемаларга, жадвалларга солишга ҳаракат қиласди. Лекин халқнинг ижодкорлиги, дунёни ўзига хос кўриши, уни ўзига хос қабул килиши ва номлаши қатъий қолилларга тушмайди, менимчада. Шундай бўлсада, ширин лексемасининг семантик структурасини қуидагича аниқлашимиз мумкин:

№	ширин 1	ширин 2	ширин 3	ширин 4	ширин 5	ширин 6	ширин 7
1	белги	белги	белги	белги	белги	белги	белги
2	конкрет	конкрет	конкрет	конкрет	конкрет	абстракт	абстракт
	таъм	таъм	кўриниш	ҳид	овоз		ҳаёт
3	ширанинг кўплиги	—	—			—	—
4	лаззатли	лаззатли	ёқимли	ёқимли	ёқимли	ёқимли	ёқимли
	ширин қовун, ширин торт	ширин шўрва ширин мастава	ширин бала, ширин қизалоқ	ширин бўй, ширин ҳид	ширин овоз, ширин нафас	ширин орзулар, ширин ўйлар	ширин турмуш, ширин оила

Ширин сўзининг антоними ҳисобланган аччиқ сўзини семантик таҳлил қилишга ҳаракат қилиб кўрамиз.

Аччиқ 1 – оғизни ачитадиган, ловуллатадиган таъм. Аччиқ гармдори, аччиқ мурч.

Аччиқ 2 – нордон, тишни қамаштирадиган таъм. Аччиқ анор, аччиқ нок.

Аччиқ 3 – сезги аъзоларига қаттиқ таъсир қилувчи ҳид. Аччиқ газ, аччиқ тутун.

Аччиқ 4 – жizzилатадиган, жонни ачитадиган. Аччиқ шамол, аччиқ совуқ.

Аччиқ 5 – кишига қаттиқ тегадиган, кўнглига озор берадиган; қаттиқ, нохуш. Аччиқ истеҳзо, аччиқ сўз.

Аччиқ 6 – ғам-изтиробли, аламли. Аччиқ тақдир, аччиқ қисмат.

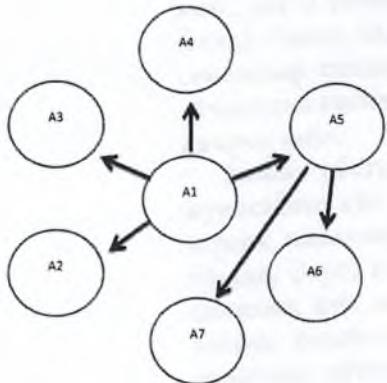
Аччиқ 7 – Жаҳл. Дадамнинг аччиғи ёмон.

Аччиқ лексемасининг маъно таркиби

№	аччиқ 1	аччиқ 2	аччиқ 3	аччиқ 4	аччиқ 5	аччиқ 6	аччиқ 7
1	белги	белги	белги	белги	белги	белги	холат
2	конкрет	конкрет	конкрет	конкрет	абстракт	абстракт	абстракт
2	таъм	таъм	ҳид	совуқ		ҳаёт	
3	огиз	огиз	бурун	баданни	кўнгилга		
4	ачитади- ган	қамашти- радиган	ачитади- ган	ачитади- ган	озор беради- ган	озор беради- ган	озор берадиган
5							рухий
6							норозилик

7	аччиқ гармдори, аччиқ мурч	аччиқ анор, аччиқ нок	аччиқ газ, аччиқ тутун	аччиқ шамол, аччиқ совук	аччиқ истеҳзо, аччиқ сўз	аччиқ такдир, аччиқ қисмат	аччиғи чиқди
---	-------------------------------------	--------------------------	------------------------------	-----------------------------------	--------------------------------	-------------------------------------	--------------

Аччиқ лексемасининг маъно тараққиётини қўйидагича аниқлаш мумкин. Оғизни ачитадиган конкрет таъм белгиси A1дан оғизни қамаштирадиган конкрет таъм белгиси A2 метафора асосида ҳосил бўлган. Бурунни ачитадиган конкрет ҳид белгиси A3 ҳам бош маънодан – оғизни ачитадиган конкрет таъм белгиси A1дан метафора асосида ҳосил бўлган. Баданни ачитадиган совуқлик белгиси ҳам A1дан ясалган. Кўнгилга озор берадиган абстракт белги A5 A1дан мавхумлашиш орқали кўчган. A6 A5дан маънонинг хусусийлашиши орқали пайдо бўлган. A7 эса A5дан ҳосил бўлган. Аччиқ лексемасининг маъно тараққиёти “озор берадиган” интеграл сема асосида воқе бўлган.

Энди ширин ва аччиқ лексемаларининг антоним семемаларини аниқлаймиз.

1	Ширин2 (<i>ширин олма, ширин анор</i>)	Аччиқ2 (<i>аччиқ олма, аччиқ анор</i>)
2	Ширин 4 (<i>ширин сўз, ширин гап</i>)	Аччиқ 5 (<i>аччиқ истеҳзо, аччиқ сўз</i>)
3	Ширин7 (<i>ширин турмуш, ширин оила</i>)	Аччиқб (<i>аччиқ тақдир, аччиқ қисмат</i>)

Абстракт сўзлар орасида нутқий антонимия бошқа нутқий лексик муносабатларга нисбатан кўп кузатилади. Чунки нутқий антонимия халқ оғзаки ижоди бўлган мақоллар, маталларда, достонларда кўп учрайди. Мақоллар халқ оғзаки ижод намунаси сифатида миллатнинг оламни идрок этишини ўзида акс эттиради. Тил эгаси бўлмиш халқ ўзаро зид бўлмаган нарса, белги-хусусият, ҳаракатларни бир-бирига солиштирган, зидлаган бўлса, ушбулар мақолларда нутқий антонимияни ҳосил қиласган.

Маълумки, ўзбек тилида *тўғри* ва эгри сўзлари лексик антонимдир. Лекин ўзбек халқ мақолларида *тўғри* ва ёмон лексемалари нутқий антонимияси кўп кузатилади: *Тўғрига бало йўқ, ёмонда ҳаёй йўқ*.

Маъноларро зиддият антонимия билан чегараланиб қолмайди. Антисемия, энантиосемия каби лисоний муносабат ва ҳодисаларда ҳам абстракт маънолар зиддиятини кузатиш мумкин.

Д.Абдуллаева “Ўзбек тилида антисемия” номли диссертациясида антисемия ҳодисасини тадқиқ қилишда мавхум отларга мурожаат қиласди. “Антисемиянинг тилда реал мавжудлигини исботлашда, айниқса, семантик

абстракция ҳодисасини яна бир аргумент сифатида келтириш мумкин¹, – дейди тадқиқотчи. Дарҳақиқат, абстракт отлар мөхияттан от сўз туркумининг туркумлик семаси “предмет” архисемасига эга эмас. Улар от туркумига хос бўлган белги билдирувчи сўзлардир. Шу зайдда мазкур сўзларниг белги билдируви сифат туркумига мансуб сўзлар билан антисемик муносабатта кириша олиши табиийдир. Масалан, қайгу сўзи шод сўзи билан антисемия ҳосил қила олади.

Маълумки, таркибида антоним семага эга сўзлар семантик жиҳатдан боғланиб кела олмайди. Уларнингўзаро боғланишига семантик структурадаги зид маъноли семалар имкон бермайди. Масалан, иссиқ (ҳароратли, қизиган) ва қор (ёгин, оқ, совук) лексемаларининг танланган семемаларида зид семалар мавжудлиги учун улар кетма-кет боғлана олмайди. Бу зидлик семалараро эмас, ҳатто семема-сема мақомида кузатилмоқда: иссиқ (семема) – совук (сема). Лекин, бадиий санъат турлари, жумладан, оксюморонда зид семали семемалар синтагматик боғланиши мумкин. Ўзаро зид маъноли абстракт сўзлар ҳам оксюморон ҳосил қила олади: қайгули баҳт, ширин азоб, ёқимли ҳижрон каби.

Демак, абстракт отларда ҳам, абстракт сифатларда ҳам антонимия муносабати кўп кузатилади. Бу лисоний муносабатга жалқимизнинг кўп асрлик маданияти, маънавияти, дунёни англаши каби қадриялар асос бўлади. Зоро, инсоният ўзини англаган даврдан ҳозиргача яхшилик ва ёмонлик, ҳаёт ва ўлим, ҳақиқат ва ҳақсизлик каби аксиологик жуфтликлар ҳаётни белгиловчи омил бўлиб келмоқда. Абстракт сўзларда ҳосила маънолар антонимиаси ўзига хос бўлиб, одатда, конкрет сифатларнинг маъно тараққиёти натижасида абстракт маъноларнинг шаклланиши кўп кузатилади.

РЕЗЮМЕ. Мазкур мақолада абстракт сўзларнинг антонимик муносабати ўрганилди. Аксиологик жуфтликлардаги абстракт сўзларнинг антонимик муносабати қадим идизларга эга эганлиги таҳлил қилинди. Ҳосила маъноларнинг антонимик муносабатларининг ўзига хосликлари семик таҳлил асосида очиб берилди. Абстракт сўзлардаги антисемия, энантисемия каби ҳодисалар ўрганилиб, нутқий антонимия ва оксюморон кабиларга эътибор қартилди.

РЕЗЮМЕ. В данной статье изучена антонимия абстрактных слов. Обосновано, что антонимические связи абстрактных слов в аксиологических парах имеют древние истоки. Выявлено своеобразие антонимических связей в производных значениях. Изучены явления антисемии и энантисемии в абстрактных словах с прицелом на речевую антонимию и оксюморон.

RESUME. In the article, the antinomy relationship of the abstract words is learned. This antinomy relationship is learned. This antinomy relationship is analyzed through in the axiological pairs and is defined its etymological roots are not new. The specific peculiarities of the derivative meaning of the antinomy relationship. Antisemantics, enantiosemantics, oxymoron, the antinomy of the derivative meanings.

Таянч сўз ва иборалар: абстракция, абстракт сўзлар, антонимия, зиддият, антисемия, энантисемия, оксюморон, тазод, ҳосила маънолар антонимиаси.

Ключевые слова и выражения: абстракция, абстрактные слова, антонимия, противоречие, антисемия, энантисемия, оксюморон, контраст, антонимия производных значений.

Key words and word expressions: abstraction, abstract words, antinomy, antisemantics, enantiosemantics, oxymoron, the antinomy of the derivative meanings.

¹ Абдуллаева Да. Ўзбек тилида антисемия. НДА. Тошкент, 2010.